

תסכית מאה יעקב קורי

הנפשות אמנון

נורית

אשר

טדי, אביה של נורית

מנהל א', ומנהל ב'.

(בחדרן של אשר בצבא)

אמנון - זהו זה, אשר! סוף סוף מתחזררים! נדמה היה לי שהרגע הזה לעולם לא יגיע!
ומה אחר, גם אתה בקרוב מחהזרח!

אשר - בקרוב מאד, אלוהים יודע אם אמצא עכשו עובדה במיתון הנוראי הזה.

אמנון - אל תדאג, מזאים! מי שמחפש מוצא, ביחוד אם הוא לא נרחש ללבך קצת את
הידיים שלו בעבודות שחורת...

אשר - ומה אחר, אתה עדרין מתקבש להתקבל לרפואה?
אמנון - מה אהוז! אם רק הצלחתי בבחינותה הכניסה הללו. איך שלא יהיה אני מתכוון
גם לעבד בשביל להחרפנס. אני לא יכול להרשות לעצמי להיות כמו עלוקה על
חשבון מי שהוא אחר.

אשר - הלוואי שהייתי מסוגל לפחות על חשבון הברון. זו לא גבורה גדולה להרוג את
עצמך ארבע שנים בעבודה ולימודים, כשבסופו של דבר לא יוצא לך להיות טוב
לא בזה ולא בזה.

אמנון - שמענו כבר על בני העשירים שבאים לאוניברסיטה לחפש חברה ולשבח בבחוי קפה.
אם אתה חושב שאלה הסטודנטים המציגנים איןך אלא טועה...
אשר - על כל פנים, אני מאמין לך הצלחה מכל הלב ושיצא לך להציגין לפחות כמו בצה"ל!
אמנון - שלום אשר, שמור על קשר!

(מעבר, בחדרה של גורית)

גורית - אמנון! כמעט שלא הכרתني יותר! בבגדים אזרחיים, סוף סוף. לא הייתָ נפרד מהםדים הללו, אתה נראה אדם חדש. בואו,אנחנו מוכראחים לחבורת את זה. נעשה טירול בומבטטי - שבועיים באילוח, נשחוף, נישן באוהל, כמו בימים הטוביים. אני כל כך מאושחת שהשתחרرت עכשו אני יכולה לבנות לך - דאגתי לך כל כך בכל השבועות האלה שהיית בשדה. כל פעם שמעתני שהסורים מפגיזים מהרמה והיו נפוגעים, לא ידעת מה לעשות עם עצמי, המתח הזה, העצבנות, הדאגה! בשנה האחרונה זקנתי לפחות בחמש שנים.

אםנון - אז את יותר מבורגת מני. בראי נפרד, אני עוד לא ג'יגולו, בינותיים אני מחשש עבודות מכובדות יותר. נרטמתי היום בלבשת העבודה. צחקו עליו שאמרתי שהיית קצין והשתחררתי. אמרו לי שכולם חותמים קבע, שהם יכולים להציג לי רק עבודות יזומות. בסוף הבשינו לי שি�חפשו משארו, אורלי טלפוניסט או שומר.....

גורית - אמנון, עכשו ברצינות, השחררת, הכל טוב ויפה אבל זה עוד לא פרות שום בעיה. גם אם תמצא עבודה לא יהיה לך כוח ללמידה רפואה וגם לעבד במשך שבע שנים. לא תחזיק מעמד אפילו ששה חודשים. על דברים במקרה קוראים רק בספרים. אני מכירה הרבה חברות, שחשובו כמו רופא ומה הם פקדים בבנק. אמנון, אנחנו אוחבים, יוצאים יותר משנה. אתה אמרת שאתה מוכן להתחנן עתי, אז למה לא עכשו? יש לך עבודה, אני יכולה שחתה מילא אם זה היה ממש זמני, אבל שבע שנים!^{! ורוץ מזה - מה החפזון?} לא טוב לך כמו שאנו חבו עכשו בלי דאגות, בלי פטנטים. אנחנו יוצאים רק שנה ולא צוקים אחרי הגב שלך - בתולה זקנה!

אםנון גורית, אמרתי לך, אני לא מוכן לחיות על השבונך כמו מישהי אינטליג'ןץ. מילא אם זה היה ממש זמני, אבל שבע שנים!^{! ורוץ מזה - מה החפזון?} לא טוב לך כמו שאנו חבו עכשו בלי דאגות, בלי פטנטים. אנחנו יוצאים רק שנה ולא צוקים אחרי הגב שלך - בתולה זקנה!

גורית: אני אשמה בכל זה. נתתי לך להרגיש כאילו אנחנו כבר נשואים.....

אםנון: התחנן. אם היה מפנה בשינויים על תומך עכשו מה אחוץ היתי כבר נשוא! אחר ומי יוציא אורלי היה לנו כבר ממשו בדרך! שיטפת המוח של אמא שלך כל כך יסודית שאפילו עכשו יש לך נקיפות מצפון.

בררייה - ברא לא נדבר על זה. חב הירם. חזרת אליו אזרח. אורלי תקח אותי לשוט בירקון. חמיד לא היה לך זמן לדומנטיקה, עכשו יש לך המון זמן ותגונעה העט שתחזר אחרי קצת.

אמנון - תזכיר לי גם להביא לך פרחים כל יום וללחוש לך "אהבתיך, אהבתיך" לפניו שהולכים לישון.

בררייה - הייתה צריכה להפגש אחריך עם ג'וֹן, המחבר הראשון שלי עוד מהזמנים שהיינו באלה"ב וabei עבד בשגרירות. הנימוסים שלו כל כך מצאו חן בעיני עד שפנהתי אותו אחרי חודש.....

אמנון - ככה זה, את אהבת שיתיחסו אליו בקשיחות, ראם תפנסי אותי אצטרך כל היום להגיד לך פרצינגו-מורצינגו.....

בררייה - מוצינגו שלי, מה אתה חושב קנייה לך בתוך מתנה שחרור?

אמנון - מכתב קבלה לרפואה?

בררייה - לא, אבל מכתב קבלה למחלקה אפנחת גברים באירופה.

אמנון - מה אעשה שם, צריכים דבר?

בררייה - לא-צריכים חליפה, אתה בּא עמי מחר לתחור חליפה. עכשו שאתה אדרח תקח אותי למסיבות בחיליפה וירוח לא אצטרך להפצע מכונף הצניחה שלך!

אמנון - השtagעת! חליפה, בוגלי! את מתחאר לעצמך אותי בתוך חליפה. אני אראה כמו קורקו. חסר רק צילינדר/~~ואני~~ יכול להחליף את אביך השגריר.

בררייה - אבי עוד לא שגריר ותוֹך מזה הגיעה השעה שאעשה אותך בן אדם. בכל ענייני הלברש אני מתקבנה לחת את הטן. אז גמרנו עם הסנדלים, הג'ינס או המדים. עכשו אני אחראית להופעתך וכל תל-אביב תחפרץ מקנאה כשיראו עם איזהחתיך אני יוצאת.

אמנון - את מתכוונת ברציניות?

בררייה - לא מגייע לי אחרי כל מה שוויתרתי לך.....

אמנון - נו, מילא, כאשר אבדנו אבדנו.

גוריית - אין לך אופי, אתה גוחן לנשים שישלטו בך...

(חוק של אמנון ונורית. מעבר למסיבה חל-אביבית. ברקע מוסיקת שייק סוערת)

גוריית - הii גילה, מה נשמע, מהי חזרה מלונדון?

אמנון - מי זאת הפצעה ההיא עם הפאה המתולתת?

זו גילה, האיש שלנו בלונדון, דואגת לייצג את הפרוביינציה שלנו בעיר הפופ!

אמנון - היא נראית מסובבת על כל הראש!

אל תשים לב, היא קצת שתוויה, החבר שלו סטיב עזב אותה אठמול.

אמנון - כמה זמן הם ייצאו?

גוריית - שבועיים.

אמנון - המון זמן.

מה אתך, הם כבר חשבו להתחנן, אבל זה לא הסתר. סטיב רצה להשתקע בארץ,

אבל גילה לא הייתה מוכנה בשום פנים לוותר על לונדון.

יואב, אולי תשים שהוא יותר רוגע...

(*Tombe la neige*) (מוחלף התקליט. שומעים סלו מפי אדם) - לא מצאו חן בעיני המבטאים שליח אליך יואב, אפשר היה לראות את הריר נוזל לו מהפה.

אמנון - אתה הרי יודע שאין לו כל סיכון. הוא כבר מנסה להתחיל אתני במה חדשים, אבל יש

לי כרגע שהוא יותר טוב בחכה...

לא חשבתי אף פעם להחליף דם? ליאוב יש הצלחה עצומה, הוא חתיר, עשיר, עומד

לגמר אוניברסיטה...

ואתה מסכן שלי מכוער, דלפון ועוד לא התחלת אפילו ללמידה. אתה רק שוכת דבר

אחד - שאחריך אני משותעת והוא משעם אותן.

גוריית, אנחנו מוכרכחים להסתובב במסיבות הללו? את הרי כל כך לא מתאימה לטיפוסים

הללו ובכל זאת כשאת פה נדמה לי לפעם שאת שיכת להם ואין לי מה לעשות פה.

כל החברת' האלה כבר יצאו לי מהאך עם כל הריקנות, המסיבות ואבאלת' החמוד האמוץ

שמכננים להם לכין מה פונטיים כל וויק-אנד שילכו לעשות קצת חיים; הוליאנט מחייב בחוץ, כי

שעושה רושם כביר על דילוח וסטודנטיות, ובקיים קופצים לרובדורן להתאזרך קצת מהאויריה הפרויבידנציאלית של הארץ.....

בודricht - מה הם אسمיהם שהיתה לך ילדות עשויה, שככל הלימודים שלך מימנה מסטיפנדיות ושבכשו אתה מhapus עבודה בתור שומר. זה עוד לא סיבה שתקנא בהם כאילו הם גזלו ממך משהו, היה להם מזל להולד לאבא הנכון ותו לא.

אמנון - זאת חושבת שזה צודק שאלפי מובטלים רעבים ללחם מתגלבלים בחוץ, שהחברה שלי הכי טובים לא יכולים ללמד כי אין להם גירוש על הנשמה בשעה שהחברה שלך קופצים ככה סתום לחו"ל כל כמה חדשם?

בודricht - אתה רוצה לעשות מהפכה?

אמנון - לא, אני רוצה קצת יותר צדק סוציאלי במדינתה היפה שלנו. שהסוציאליסטים של סלון שוכבים לנו במשלה לא ידברו במליצות נבובות אלא יעשו משהו. יעדרו קצת לאלפי המשפחות הנזקקות ושיקצזו קצת את הכלפים של הנובו-ריש הללו, שיأكلו להם את כל הרוחחים עם מיסים מכל הסוגים ושים את הלחץ מהסבירים המרכיבים.

בודricht - אני מבקשת ממך. באנו למסיבה לרקוד ולא לשמע תיאוריית פילוסופיות. למה כל יציאה אחר צריכה להסתאים בפורמוניים עד שתהיים בליליה על דרכו של העולם. אני בחורה פשרה, זעיר בזרוגנית, אבי לא עושק אף אחד, הוא פקיד ממשתי ואני אוהבת ארוך וזה מה שחשוב לי ומצדדי לא איבפת לי מה מתרחש סביבי כל עוד אני יודעת שאתה אחי וטרב לנו ביחד.

אמנון - אתה עוד נמצאת בחממה של הבית. את לא מוכחה לעבוד כי אבא ואמא תמיד יתנו לך כסף מהצד. עוד לא יצאת לג'ונגל החיים. אני חי בו עכשו. כל יום עונדים לי בלבשת עבודה שאין להם משהו, אורלי מחר, אורלי מחרתים, אורלי בבחירות הבאות, אני אוכל את החסכנות האחרוניות שלי. אם- המצב- גימשך- כח-עד הודש- חדשיים- אוכל- באותה- מידה- לקש- נדבב. אה לא יודעת מה זה להיות מובלט אבל אני חש את זה על בשרי עכשו כל רגע, ואני מרגיש איך שככל החברה מתנכרת לי, מסתכלת עלי בברוז, בצייניות.....

בודricht - אמנון, אני מתחנןת, תרגע, בא נדקרוד!

(השיר של אדרמו מתגבר)

(מעבר, אל מול טלפון בביתה של בודricht)

(מרימה את השפרפרת) - הלו? אמנון! איפה היית? כבר שלושה ימים אני

בודricht -

מחפש אחריך, מה קרה לך? לאן נעלמת? מה, נכשלת בבחינות הפסיכיה לרפואה? לא מוכנים לקבל ערעור? אני מוכרכה לראות אורתך! איך אתה? אני בא אליך לחדר. עוד רבע שעה אהיה אצלך, אל תברוח!

(מעבר. בחדרו של אמרון. צעקות של שכנים רבים ברקען מדי פעם. ילדים בוכלים בחדר המדרגות).

אמרון - הם דפקו אורתיכי. טוענים שזה בגלל הפיסיקה, לא הימי מספיק מזק, היר שורבים ממנה, אמרתי להם שיטפרו את זה למשור אחר ולא לי. אני יודע בדיוק למה נכשלתי. אף-היו באמת יותר מזמן מומדים השנה וביתך - וזה העיקר, לא הייתה לי פרוטקציה.

ברורית - אתה רוצה להגיד שככל מי שהצליח היה לך פרוטקציה?

אמרון - רובם. דמי, הסמל שלי מהגדוד הצליח וסיפר לי עוד לפני שנודע התוצאות כי הוא מה אחוץ בפניהם כי אבי רופא ב"הדסה". זה חשוב שם בזעחת הקבלה - מה עושה אבא שלך! מבחינה זו אני אלמוני למורי. לא קוראים לי מאיר או פדרמן. כבה זה, לבסוף מקום שאני הולך שואלים אorthi מה עושה אביך? דבשודמעים שאבי נפטר לפניהם שנה מעקבם את הפרצוף. ילד עזוב, שגדל בקיובצים בטח לא יכול לעזין אורתם. מזל שאני עוד צבר, אם הימי עיתקי או שהוא לא הימי גם מגיע לזעחת קבלה. אנחנו בחברה גזענית ורכושנית ולאנשים עם מושון ובלי קשרים אין מה לעשות בה.

ברורית - אז מה חעשה, חסע לאראה"ב?

אמרון - בול! קלעת למטלה. שמה לפחות ניתן לכולם סיורי שורה בהתחלה. לא איבכת להם מי אתה ומאיפה אתה בא. העיקר שאתה מושבר ואתה גרות תוצאות. בארץ רק בזבאה זה בכחך, שביל ליהרג למען המולדת כולם שוויםomi וממי שטוב יותר גותנים לו סיורי עדיין. איך אתה חושבת מסתתרים כל בני העשירים בזבאה, איך כל החברה שלך שרתו, שכחן? יואב היה במטכ"ל פקידון קטן, עופר היה פקיד קבלה ודני היה הצע. כן, המתודבב לו בחוץ תל-אביב על אופנרו וחלק מכתבים. זה היה הג' רוב שלו באבאו. ואח"כ בחיל האזרחים כל הדלקות נפתחות בפניהם!

ברורית - ורק בר, הבירור, מתעללים. כל החברה מתנקמת לך על שהיית טוב באבאו וסגורת לך את הדלקות. מתי חבין כבר אמרון שהדברים לא כל כך חדים כמו שאתה מציר אותם. שהגבורה האמיתית זה להפסיק עם החברה, להסתగל, למצוא את דרך מרוחה בכל המגבלות. קח את אבוי, למשל, הוא היה קיבוצני בדיבוק כמוך ובכיוום עומדים למנורת אורתו לשגריר. איך הוא פילם לו את דרכו? תהיה בטוח שהכירו אותו עוד פחוות מכך!

אמרון - זה היה לפניי דoor אחד, בדרך הנפללים. אני מסכימים אחר שפנוי דoor הכל בדרך אחרת.

בולם היו חלוצים, כולם היו אחים, עוד לא היו מעמדות. זה שהיה טרבל קיבל את הג'וברים הטוביים ולאף אחד כמעט לא היה אבא עשיר שידחוף אותו. בחברה של כמה מארח אלפים הngleחמת על הגדרה עצמית הכל נראת אחרת. זה כמו משפחאת ראהד עוזגת לשני. אבל היום אנטנו החברה הבי רכושנית שיכולה להיות. מרגע הרגע אתה כלוא במעמד שלך ואתה לא יכול לזרז ממנו.

ברירת – אז כל האנשים המוכשרים מיראשים, רק הדרוטקציזיסטים והפנורבים שליטים פה? מה אתה, באיזה עולם אתה חי! הסכל מה געשה בחו"ל, באלה"ב שלך, עם הכוושים, בדרכם ואפילו בניר-יירק. אני הייתי שם ואני יכולה לספר לך שבאותם פה אלף טוב יותר מבחינה סוציאלית. שם, אפילו בזבאן לא יכולה להגיד למה שהגעת בלא קשרים, וללמוד, זה עולמה 500 לי במו פה? בפחות מ-3,000 \$ אין לך מה לחפש. שם, אתה באמת כלוא בחומרה המעמד שלך ואין מה להשווות מבחינת הסיכון.

אמנון – יכול להיות שעולה הרבה ללימוד באוניברסיטה, אבל אם אתה ערבד קשה שנה שנתיים אתה יכול לחסוך אפילו את הסכום הזה וואז אתה מקבל לאוניברסיטה. לא כמו פה שאתה צריך להיות אפריקאי, או עולמה חדש בשביב להתקבל, את יודעת כמה חברה לא לומדים פשוט כי אין מקומות. באוניברסיטה אחת או שתים רוצים לדוחם עשרה אלפיים בחורדים שרוצים ללימוד. שיפתחו עוד אוניברסיטה, עוד שמיים, עוד עשר, אם יש סטודנטים שרוצים ללימוד למה לא נורתקנים להם?

ברירת – פה אורלי אתה צודק. אני לא מבינה את הזרמים הללו שעושים באוניברסיטאות. זה שבגרמניה נתנו רק לאחוז מסויים של יהודים ללימוד קואליזציה אנטישמית, אבל בארץ כזו קורה קוראים לזה הכוונה מכוונת. לא רוצים שהיה עורך רפואי בעוד עשר שנים והתוצאות שתמיד חסר רפואיים ובנגב לא נמצא עשרים רפואיים לפלייטה.

(מצצללים בדלת. אמנון ניגש לפתח. בכעס אשר).

אשר – שלום, אמנון, אני שמח למזואו אורח בבית. אבל אני רואה שיש לך אורתח, אורלי אני מפרייך?

אמנון – תפסיק שטויות! תכנס! ברירת זה אשר, היה סגן אני יחד בגדור, הוא גור בקרית מלacky, איזה נס קרה שאתה בתל-אביב.

אשר – מה אתה חושב, רק לך יש זכויות על העיר הדעת, יש עוד פרובינצייאליים שרוצים לשבת בעיר הגדולה. באתי לגדור פה. אין לי מקום בקרית מלacky, קטן מדי, והרבה חברה צעירים עזובים. חזץ מה זה אורלי בשנה הבאה אתה תתחיל ללימוד משפטים באוניברסיטה תל-אביב, נראת אם אצליח למזואו עבודה.

אמנון - יש לי קשרים מצורניים בלשכה, חור קבוע. כל יום שני וחמישי בעשר אני מתיאצב שם ופעם בחודש ברוחניים לי אשור בשבייל קופת חולמים שיקחו ממני רק חמץ לירוח בתודר מובטל. אתה יודע מה הצרה אתנו? שאנו עוד לא אקדמאים. כי אם היינר אקדמי, כך אמרו לי בלשכה, היו מכורנים או חננו לענפים אחרים. לא מזמן פגשתי אחד שומר משפטים. שלווה אותו מהלשכה שנקרא הכוונה מצועית. אבל אם אתה רוצה עכשו לכת לדורס, כמו שבקשתי לא חביבי! זה אסור, רק לאקדמאים מותר כי צרי להיות חכם גדור בשבייל זה, דוקטור לפחות.

אשר - לא יפה תחת לי מקלחת קרה ביום הראשון שלי בתל אביב. שמע, אתה יודע שאנו חננו שכדים, אני גור שני צעדים מפה. מישהי מהיריהם הם לוחחים פה לשכרי דירה! מה היה אם רציתי לגדור באפרן

גרית - אשר, אני מאושרת שבאת, אמנון זוקם מכך לחבר קרוב ודורך עכשו! הוא נכשל בבבחינות בכניסה לדפואה והוא רואת את כל העולם בשחור. אולי תובל להרים לך קצת את המוראל?

אשר - טפש, מה אתה רוצה ללמידה דפואה. אתה הולך להתקע שבע שנים בקורס הזה בירושלים, בלילה הולכים לישון שבע ומתיים משעונים, תשאך בתל אביב, נלמד משפטים או כלכלה ונעשה חិים.

אמנון - חמי אח! הרי סיפרתי לך לפני רגע מה עושים עם החברת האלה שגמרו משפטים וככללה. יש אלףים כאלה, כל אחד הולך ללמידה את זה כי אלו הם החוגים הכי קלימים אבל הסיכוןים לעוד במקצועם הכי קשיים.

גרית - אם אינני טועה אמנון אתה רצית מה לפני מספר הגעים שיתנו אפשרות לכל אחד ללמידה מה שהוא רוצה, אז מה אתה מתארב שם לא מוצאים עבודה, הרי הם ידרו מראש המשק לא יהיה מסוגל לקלוט את כולם.

אמנון - המשק מסוגל לקלוט את כולם! שייעשו פה כלכלה חופשית ותראו איך פנוי הארץ הדבר ישתנו. במקום זה הממשלה יוזמת מיתון, אבטלה ומחוקקת חוקים להצר את ידיהם של אנשי העסק הפרטיים . . .

גרית - אורחן אנשי עסק שהו בורחים לבנים שלהם לא וליאנת כי אם קדילק אם הממשלה לא הייתה מצהה את צעדייהם. אמנון, לפעם נדמה לי שאתה כמו שור שרואה אדרום בכל מקום. כל כך השבחית מזש השתחורת, אה מלא מרירות על כל העולם.

אנדרטת חמיד רביים ומה שברוע מכל - הדברים שאתה אומר מלאים סחרות ואין לך
אחיזה של ממש במציאות. אם אתה לא מסוגל יותר להיות אובייקטיבי, כבר אף אחד
לא יוכל לעוזר לך!

אמנון - נורית, יש לך ברירה. אם האני החדש שלי לא מוצא חן בעינייך הדלת פתוחה. אשר,
תסלח לי שאני אומר כל זאת בפניך אבל בתודח חבר טוב מותך לך קצת להכנס לעינייכם
המשפחתיים שלנו. כן, נורית אני מבין אורח בוחלט, אני לא אורח אמנון עטר
התהילה שהיה קוף לחול-אביב פעם, עמיים בחודש במדים המצחחים שלו הייתה חייה כל כך
מתגאה בו. ביום החבר שלו הוא מובטל, אזהה מובטל, שאיפילו נכשל בבחינות הכנסה
לאוניברסיטה. החבר שלך חף להיות לקרה פרובולטיה העומד בשולי החדרה, שאילמלי
שני התלמידים הפרטאים שמצוות לו לא יכול היה אפילו לשלים את שכיר הדירה ולהוציא
אורח לסרט. זה החבר שלך ואם החבר החדש הזה לא מוצא חן בעינייך את יכולה לבת,
הנה אני פורת לך את הדלת ונורית לך רשות מלאה להסתלק.
שלום נורית, לך טוב לך!

נורית - אתה לא צריך להגיד לי את זה פטמיים, אני הולכת, אם תירגע קצת תצלצל אליו להתנצל!
(נורית יוצאת).

אשר - הגדת, אמנון! מה היא אשמה שאתה לא מוצא עבודה ושלא קבלו אורח לארוניברסיטה?
אמנון ~~זה~~ לא אשמה, אף אחד לא אשם! זאת כל הצרה. אתה לא יכול להזכיר על מישחו ולהגיד
אתה שם. כל ההיסטוריה בה אני נמען היא לא נורמלית, ואני לא מאמין מאבד את
עתורנותי. נורית צודקת, השתייכת ~~נו~~ נורית בחדשים האחרוניים. אני ממורמר, עצבי, בועס
אר מעל לכל עיני. אני עייף מחריפות של מחייבים שלי אחורי עבודה, לימודים.... עייף מהמאב
שלוי עם החיים ועוד יש לי בחילה. יש לי בחילה מהכל, אפילו מנורית, כשהאני בא לדירה
שלוי בצפון ורואה את כל דורות הדעת, השקט הנפשי של המשפחה הפעלה, אני מקנא בהם. אין
סולד מהם, אני לא מסוגל לסבול אותם. זה אפילו סתרת לחי בפרצוף שלי, תראה ~~ה~~ איפה
אתה נמצא ותראה لأن הגענו אנטנו. הרי אף פעם לא תוכל לשמרות לנו אז למה אתה
בכל בא לפה, מה אתה עושה בקרבונו. תשאר במקומך, תשתק ותתבייש! ריש לי חזק
להקיא, כל פעם שאתה בא אליה, או פוגש את החברים שלה, או מסתובב בדיזנברג, יש לך
חזק להקיא, לזרוק הכל כמו ילד שהפסיד במשחק וטורף את כל הקלפים!

אשר - אמנון, אם רק יכולת לטעום מה שאתה אומר. אתה בסך הכל משוחרר מה חדשים וכבר אתה
רוצה לטרוף את כל הקלפים ובכבר התייחס מהחברה ומהכל. מה אתה חרש לעצמך שאנשים
תוך חודש מוצאים להם את דרכם בחיים והכל מסתדר ככה צ'יק-צ'ק בלע הרבה בעיות. רק
באגדיות לילדיים זה קורה ואולי ברמה הזו נשארת עד היום. אמנון, לא הכרת את הצד
הילדותי הזה שבר. אתה חושב שmagical לך הכל, בזכות מה, בזכות שהיא סוג בצבא

או בזכות שגמרת חיכוך חקלאי! אדם מבוגר ניכר ביכולת שלו להתגבר על קשיים, לפרט לו דרך, למצוא את מקומו בעולם על אף הכל. ואל תהשׁוב שאחה היחידי, כמורך מסתורבבים עשרה אלפיים בחורים שנפלטו לחיים האזרחיים ושקה להם מאי להסתדר בכלל המיתון, כולם מתיאשימים, כולם עוזבים, מתאבדים, נפדרדים מהחברות שלהם? بما את שונת מכולס?!

אם כן — אשר, אתה אולי צודק. דבריך נשמעים מאי הבינוינו וברוריהם, אך מזמן הפסיקי להיות הבינווי ולראות ברור. חכה שתהיה בתוך הקלחת, נראת אורתך בעוד חדשין, מה חגיד אז, אם המחשבה שלך תהיה כל כך צלולה?

אשר — בינתיכים בא נשבח מהכל. נלך לנצח יומית בקולנו רבעץ, בראה סרט מקצוע
והעיקר נפיה בין החברה ולא בצפון השנווא כל כך עלייר!

(מעבר, במשרד-אשר עורך דין ראיון)

אשר —שמי אשר פולד.

מנהל א' נעים מאי, שב בבקשתה. אתה יליד הארץ?

אשר — לא, יליד עיראק.

מנהל א' באיזה גיל עליית ארצה?

אשר — בגיל שבעים.

מנהל א' איפה גרת לפני השירות האבאי?

אשר — בקרית מלאכי.

מנהל א' במאה עורך אביך?

אשר — בכלל המיתון פיטרו אortho. הוא היה פקיד בבנק. כיום הוא פרעל דחק.

מנהל א' באיזה שנות אתה שולט?

אשר — עברית, ערבית ו קצת אנגלית.

מנהל א' ובמה הייתה רוצה לעסוק?

אשר — בכל עבודה שחציע לי. אני רוצה למדוד בשנה הבאה באוניברסיטה ובכלל הממצ

הכלכלי הקשה בבית, אני חייב לפרטם את עצמי.

מנהל א' תורדה רבה שבאת, נשלח לך מכתב.

(מעבר, במשרד אחר-אשר עורך דין ראיון).

אשר —שמי אשר פולד.

מנהל ב' שם קודם?

אשר — מועלם.

מנהל ב' אתה יליד הארץ?

אשר — לא, יליד עיראק.

מנהל ב' במאה עורך אביך?

אשר — הוא היה פקיד, פיטרו אortho בכלל המיתון.....

מנהל ב'

(מעבר, בית קפה הומה)

אשר - מעביניין מأد, היחתי מושמד בעשרה מקומות וכולם שאלו אותי אORTHן שאלהה - מאיפה אני בא, מה עושה אבי, איפה גרתי לפני שבאת לחול-אביב, באיזה גיל עלייתך ארזה... .

אםנו העיקר, עבודה קבלת?

אשר לא! שניהם ענו לי תשובה שליליות, השאר אפילו לא שrhoו לעננות.

אםנו ואות המקבילות הסקה?

אשר איזה מקבילות? המצב קשה, יש מיתון מאיפה יתנו לי עבודה?

אםנו מאיפה בכלל זאת רב המשוחרים מהצבא מוצאים עבודה, הרי חסכים אתם שלא כולם מוטלים. תעשה סקר קטן בין המובטלים בתל-אביב ותמצא כמה מהם יוצאי עדות המזרחה, כמה מהם באים משפחות עניות, כמה מהם לא מסביבות תל-אביב וחתפה לראות את התוצאות.

אשר אבי לא מחהפלה, בעיני זה ברור שאדם שהוא לא מחל-אביב יותר למצורא עבודה בתל-אביב מאשר תל-אביבי.

אםנו רואין צבר?

אשר פה גם אני יכול להסביר לך אם כי אני לא מצדיק את זה. הותיקים יותר הם יוצאי ארץ אידופה שתופסים את עמדות המפתח ונוטים יותר להעסיק אנשים הקרים למנטליתם שלהם ולאורה מחשבתם.

אםנו כשלקו אורח לחרמ"ש שאלו אורח מאיפה אתה?

אשר לא!

אםנו אז למה אייבת לעוזזול לאדון שלטהיים שפועל המתכת שלו יהיה רומני ולא עירקי?

אשר אתה בטוח שלרומנים קל יותר למצורא עבודה? הם מעט זמן בארץ ואין להם קשרים. הרבה חברות, שהם עולים חדשים מאידופה נמצאים באortho מצב במוני.

אםנו רק שכחת, שאתה כבר עשרים שנה בארץ והם רק חמיש-ש שנים. יש בכלל זאת הבדל!
לא, אשר! אני אגיד לך בדיק איך זה הולך פה, אלה שיש להם - הותיקים, האמידים, האידופאים, נוטנים את השמנה לבנים אחרים של אלה שיש להם ואת הפירודים נוטנים לאלה שנולדו בטעמם הלא נכון, ובארץ הלא נכונה וחזר חלילה עד שבעוד חמישים שנה - לאלה שיש להם עכשו קאמ' יהיה המון ולאלה שיש להם עכשו מעט ^{גיגי} ~~גבג' פטרון,~~

אם זה בכלל אטרבי! זו המגמה!

אשר - אם כך מה המסקגרת שלך?

אמדון - להגר, החלטתי כבר, נרשמי בשביריות האmericאית ופניתי לקרים שלי בשיקגו שיסמם לקבל אותו אצל עד שאסתדר. הם קיבלו שוק אחרי שהוא כל כך גאים שיש להם קרוב ~~הה~~

אשר - אתה גוטשאָה המערכָה, עכשיו שהכל כל כך גרווע?

אמכון – אז מתי לנטרש? כשהכל מצוריכין? לא, אני כווע דראש וראשוונה למודד, אעבורד
שנה-שנחים אחשוך, אה"כ אלמד ברציבות רפואיה, אעבורד בתור רופא כמה שנים,
אלמד שיטות מודרנויות וஅהזר עם הרבה בסוף והרבבה נסיוון לארץ.

אשבר- זו תכנית לחמש עשרה שנה לפְּקוּדָה. ומה יהיה עם כורחית?

אמצעו - שכחתך ארתה.

אשר- ומם עם כל החינוך שלן, החברים שלן, כל מה הקשור יותר לארץ.

אם כן - הרבה דברים קשורים אorthi אבל הרבה דברים גם מפרידים אותו, פרט לזואת אין לי
ברירה. זה אין לי עחיד. המשלה לא דואגת לבנים שלה, רקינוים שהשתחררו מהצבא.
חשיבות לה הרבה יותר להביא איזה יעקל מצרפת שברוב מלו לא נולד בארץ, מביאים
ארחו בכבוד מלכים לאוניברסיטה, למרות שבצרפת הוא בקושי גמר בגנות,
לו דירה, כלכלת, לימוד חינם וגם את הזכות לבחור איזה חורג לימודים שהוא רק
ירצה. בלי תנאים ובלאי התחביבות, בלי שיכטרך אפילו לשרת בצבא. אז, תודה
רבה! חפשתי את הפרט נציגפ, אני צועץ לחו"ל על מנת שבעוד עשר שנים גם אותו
יביאו ארזה בכבוד מלכים!

כל כך חבל לשמעו אורתך מדבר ככה! תראה באיזה מצב אני נמצא, לא הרבה יותר מאשר-

זה המקום היחידי שקיבל אותנו בזרועות פתוחות, נתן לנו דירה, דאג לנו לחינוך חינוך עד הבגרות, עם סטיפנדיות וחלואות שלא צריך להחזיר. בארץ שלי אני יכול ללבת בלילה בלי לפחד, בה בשעה שבארה"ב יש מהומות ורוצחים ואנדים מסתובבים ברחובות.פה, למרות כל ההבדלים העדרתיים, הממדים והאחרים אנחנו עם אחד, משפחה אחת, שכנים לבוא אחד לעזרת השני... .

אמנון - מה בלבת, קמפלט ציוני? אני לא יודע על מה אתה מדבר. אף פעם לא הייתי בחו"ל וכל אגדות הדזוזה שפריכים על אנטישמיות, מהומות גזירות, אי צדק סוציאלי וכיו' הצעה תעמולת שנועדה לסמא את עיני הבוחרים בארץ על מנת שלא יתפתחו לנוטע בחו"ל וישארו פה לשומר על הגבולות. מסכימים ATI שם היו המגרים לאראה"ב במקומות בישראל היה המצב שלכם יותר טוב ואביך לא היה צריך לעבוד בדחק כי פטרו אותו.

אשר - והיית מתי בויתנו על מלחמה שהיא לא שלי ואין לי שום חלק בה, אתה אמון
בחלומות הפז שלך לא הייתה זוכה לצאת עם בת של שגריר כי היא הייתה חייה בעולם הרבה מעבר לזה שתהיה מסוגל להגיע אליו אי פעם... .

אמנון - ומה יוצא לי מזה שאתה יוצא אתה, יש לי בכלל אפשרות להציג לך מהו? אם נתחנן היא צריכה להוריד בחצי את רמת החיים שלה ותקל אוות על זה כל ימי חייה. לא, אל תאמין לסייעים שאבבה עוזרת להתגבר על כל הקשיים הכספיים, בסופה של דבר אהבתם רק על קיבת מלאה... .

אשר - אני רואה שלא אצלך לשכנע אותך, متى אתה נסע? ^{ח. מאיה}
בחמישילוני, יש לי כבר כרטיס באגינה של צי"ם שמפליגת למרטיני, אטייל יצא באירופה ומשם אני מקווה שהדודים שלי ישלו לי כרטיס טיסה לאראה"ב.

אשר - ומניין לך שאתה שם עובדה?
אמנון - אני מוכן אפילו להדייח כלים במסעדת, שום עובדה לא תיחס עיני בזוויה. פרט לזאת מרוייחים שם בדולרים ואפשר לחסוך הרבה.

אשר - גם חוציה בדולרים, אבל אין דבר, אני מאמין לך שלא תחרט. כתוב לי, אם אתה

עשה חיל.

אמנון - אל תדאג, בעוד שנה אני שלוח לך כרטיס טיטה!
(מעבר, בחרדו של אמנון)

גורית - אני צריכה לפגוש במקרה ברחוב את אשר שביל לדעת שאחיה מהגר?

אמנון - גורית, הרי סיכמנו שהכל ביניינו נגמר.

גורית - כן, אני יודעת, רק באתי להגיד לך שלום. אל תפחד, לא אנסה לקשר אותך לארץ.
רק רעיה אדמה או מלחמה תצליח בזאת ולי אין כח.

אמנון - גורית, אמם אני נושא ואת זה אין לשנות, אבל בכל זאת אני רוצה שתדע שאני
עדין אוהב אותך, ואם אני לא רואה אותך זה בכדי לא להשיח לך את מצב הרוח.
תודה על הפילנתרופיות שלך! זה באמת נוגע לב. לא חשבת אף פעם שבמקרים להשיחך
לי את המצב רוח אני מסוגלת להלבין לך אותו!

אמנון - עם נאומים ציוניים ואני באננו ארזה?

גורית - לא, עם קצת רוח ואהבה. تحت לך את התהווות של מרמות כל הניכור החברתי שאתה חש
מסביבך, במידה מסוימת של צדק, יש עדין מטופחתacha שמשתגעת אחרי המובלט,
התפרקן, הבהירן, זה שהיה פעם קצין מזהיר והיום הולך ליוםiot. אני לא מסוגלת
לעמוד רגע במקום אחד! זה פי עשר יותר גרווע מאהו בשרה, אז לפחות ידעת
שהת השיך לי, סומך עלי, עושה משחו! וככשו אני חש, אני מרגישה בזאת עמוק
עמוק שאתה בודד, אומלל, זוקע לעזרה ובורחה ממנה שביל להחזיק מעמד בתפקיד
הגיבור הסובל, שכולם מתנצלים לו ואף אחד לא בא לעזרתו. אני משוגעת, לא מזאת
את מקומי! אתה היה לי ריב איום עם ההורים, אימתי שאברך מהבית.
אמנון, קיבל אותי פה לחדר שלך. נגור ביחד! לעזאזל השכנים, קולם! אני מוכנה
לחיות אחר בלי נשואין, בלי התהווויות מצדך, רק שיהיה לי אותך לידיו, שאוכל
לעזר לך, להיות אחר ברגעיהם הקשים האלה בחירות...

אמנוֹן -

את עוד תצטערני על זה! כי הרבה נחת ממי אי אפשר לשבוע בימים אלה. אבל לא
איכפת לי אם את רוצה בזה, בבקשתה, אני זקוק לאשה. כל הנטיונות שלי בזמן האחרון
עם המין החלש עלו בחזהו. או שאבדו לי הבטחון העצמי והגבירות של א' או שבנות
בורהות מחרנים כמו מהמות, אבל לא הולך לי ומאז שנפרדנו לא בלתי עם אף אחד
יותר משני ערבים.

אז אני יכול להביא את החפצים שלי, אתה מרצה לי לגור אתק?!!

נורית -

בואי, ממילא לא נשאר לנו הרבה זמן עד הנטיעה!

אמנוֹן -

(מעבר, בחדרו של אַמְנוֹן, נורית עושה נקיון בחדר, שומעים רעש של כלים במטבח.
צלגול בדלת).

אשר -

נורית, מה את עושה פה עם סינור? התחתנתם?

נורית -

יותר טוב מזה, הפכתי להיות פילגשו של אַמְנוֹן ואני יותר מאושרת מאשר אם הייתי אשתו.
זה מה שנקרא לטועם מהעוגה בלי לבעת בה. האמנון הזה סובב לך את הראש לחלווטין.

אשר -

תחפלה לשם. אני סובבת לך את הראש, עוד מעט הוא יבו, ותשמע אותו מדבר.
התקליט הוא לא בדיק מה ששמעת לפני כמה שבועות.

נורית -

אשר, הוא החליט להשאר בארץ?

נורית -

עוד לא, אבל הוא כבר לא כל כך מיוаш וחזר לו קצת הבטחון העצמי.

אשר -

והכל בזכותך?

נורית -

לא, בזכות מזג האויר.

אשר -

אולי זה בזכות השיחות שלי אותו, מניין לך?

נורית -

יש אנשים שהאוזן שלהם נפתחת רק בשעה אחת בלבד כשהם במיטה ולידם חתיכה,
ואמנון הוא אחד מלאה.

אשר -

ומה אמרו אבא ואמא?

נורית -

לא ראיתי אותם בזמן האחרון. אולי באמת תקפו אליהם ותמסור להם דיש ממי,

תגיד להם שאני מאד מאושרת ומצפצת על המוסר, על החברה ועל כל החינוך הצעיר
בורגני שהם הוילו בטובם להעניק לי בעשרים השניים האחרונים.

(צלגול בדלת).

- גוריית - הנה, בטח אמנון הѓיע!
(פוחתת את הדלת, נכנס טדי, אביה).
- גוריית - אבא, מה פחדום באת? תכיר את אשר, חבר של אמנון, אמנון צריך להѓיע כל רגע.
- טדי - יופי, אז ככה אתפוש את כל הциיפורים בכלוב. חדר נאה מצאת לך, מרגישים שאתה קשחת אותו ונייקית אותו, כנראה החלטת להשתקע.
- גוריית - לזמןithות, אבא. אמנם החדר פי שניים יותר קטן מאשר אצלנו בבית ואין פטיפון סטריאופוני וטלוייזיה, אך אנו מוצאים לנו עיסוקים אחרים, אתה בטח זוכר?
- טדי - בטח שאני זוכר, אהבה, אויר ומים, כמו ביום הטוביים, בקיובץ, כשהעבדנו בפלחה ולא היה מספיק לחם לכלום. דרך אגב, אמנון מצא עבודה?
- גוריית - לא, אבא, יש לך מה להѓיע לו במשרד החוץ?
- טדי - ברגע לא, אבל אולי תחפנה איזו משרה של שגריר.
- גוריית - עד תזכיר אותנו, לא תרצה שנגועו מרعب, נכון?
- טדי - ובכה, איך החיים?
- גוריית - אתה רואה, רוחצים כלים, מסדרים את המיטה, לא יפה שאורחים יראו שהמיטה לא מסודרת, הם יכולים לחשוף כל מיני דברים.
- טדי - אם כך, החלטת לעשות תפנית של 180°, פחואם בלי התראה מוקדמת ובלוי סיבות נראהות לעין?!
נסיבות טובות מאד, אבא. אלף אני אוהבת את אמנון והוא זוקך לי ולא תצפה מהبات שלך
- גוריית - שהinctת אותה לבוא לעזרת ידיך בעת צרה להפנות לו דזוקה עכשו את הגב, נכון?
- טדי - בית -��צת נמאם לי לשבת בבית, אמנם נורא נוח לי ואתם מאד אוהבים אותו, אבל
- לפעמים מתחשך קצת לנצח מהחמה, לפרוק עול, להוכיח לכל העולם ולעצמך שאני מסוגלת להיות חיים ממשי, לסבול ולמצוא את עצמי.
- טדי - ואת מוצאת את עצמן בחדר הזה עם אמנון?
- גוריית - בדיקוק, אבא!
- טדי - תזהרי שלא תמצאי את עצמן בהריוון.
- גוריית - זה לא יפה אבא, זו מכח מתחת לחגורה. אבל אל תדאגו, אנחנו נזהרים, אני לא אלכלך את השם שלך ולא אהבל בקרירה שלך.

אנחנו אשימים במשהו?

טדי -

זאת הצרה, לא במיחדי! אתם הוריהם רגילים ואין לי טענות מיוחדות אליכם, פשוט,

נורית -

אני רוצה קצת להתאזרר!

(הדלת נפתחת, נכנס אמנון).

אמנון -

שלום לכולם, הגיע יום הדין?

אשר -

אני רואה שגם מיותר פה, אני מסתלק.

אמנון -

למה, זו לא הפעם הראשונה שאתה משתף בסציניות משפחתיות, אז למה ~~שתה~~^{את} אמְנוֹן?

המטעירה שבהן?

טדי -

לא באתי לעשות סציניות, באך רק לראות מה שלום בתاي. קצת דאגנו לה, אמא ואני.

נורית -

שלום טוב, אתה רואה, וגם אמנון מרביב טוב. מה עוד אנחנו יכולים לעשות למענך?

אמנון -

אל חשים לב לסגןון של הבית שלך. היא החלטה להיות יותר אדוקה מהאיפיפיור בשבייל להבין

טדי -

אותה יותר טוב. אתי, אתה בהחלט יכול לדבר בלי התרגשויות. מה אתה באמת רוצה?

שתמצע עבודה, שתחחנתנו, שתעברו לדירה יותר נורמלית או שתפרדו.

אמנון -

קל יותר להגיע ליראה מלמצוא ^{85%} עבודה בתל-אביב.

טדי -

אל תגיד לי שכבר ששה חדשים אתה לא מוצא עבודה. זה קצת מוגזם. מיתון, מיתון,

אבל לא יכול להיות שלא מצאת שום דבר.

אמנון -

מציע לך לקפוץ ללשכת העבודה ולעיין ביום הביקורים שלי. כמו יקרה אני מתיצב שם

פעמיים בשבוע ושמע שאין להם מה להציג לי.

טדי -

איך מהם אתם חיים?

אמנון -

מתלמידים שמצוה לי נורית וגם מהעובדת של נורית. לא רציתי את זה אבל היא עומדת

על כך ופרט לזאת זה רק זמני. בעוד חודש אני גוסע.

טדי -

לאן?

אמנון -

לאראה"ב, מהגר, הולך למדוד, לעבוד, ולהזoor עטור תהילה אחרי עשרים שנה ~~אך~~^{אך}

שבפי למצו שבחך נורית שמרה לי אמוניים, עוד אהבת אותה ונשארה... בתולה זקנה

(מצחיק).

ומה אם אגיד לך שמצאתי לך עבודה במשרד ממשלתי, במשכורת סבירה ועם אפשרויות

טדי -

להיעדר מדי פעם בשבייל לשם הרצאות באוניברסיטה?

אמנון - בפקולטה לרפואה?

מתי כבר תחבGER קצת? תראה את המזיאות כמו שהיא. נכשלת בבחינות הכניסה לרפואה.

טדי -

טובים מכך נכשלו. אין מה לעשות נגד זה. אבל אתה עדין יכול למדוד ביולוגיה,

מתמטיקה, פיסיולוגיה - לא יתכן שאתה בוחל בכל המקצועות!

אמנון -

למה אתה מנסה לעוזר לי? אם אסע זה יפותר את כל הבעיות שלך. גורית חזרת

הביתה, ואני געלם מהאפק, אולי היא תפגוש איזה בחור, בן של שגריר או משהו

וישר א' חנגה והכל בא על מקומו בשלום.

טדי -

אני לא רוצה כל כך לעוזר לך כמו אני מנסה לעוזר לנורית. הטפשה הדעת התאהבה בך,

ככה זה עם נשים - נכנס להן ב'וק בראש ואי אפשר להציג אותן. טהור עליה שם היה

לה דם לעזוב את הבית ולבווא לגור אחר בלי שייבח, היא וודאי מטרופת אחריך למרות

כל האז' זבטים שהיא מספרת על רצון לחיות חיים עצמאיים ו"למצוא את עצמה".

אמנון -

אם כן, ברוב חסוך אתה מסדר לי עבודה, מכנים אותו לאוניברסיטה, מחתן ביניינו למען

הסדר הטוב ומצליח את הבית שלך מಡכוון נפשי של עשרים שנה עד אשר אחזור מארה"ב עטור

תחילה?

טדי -

בערך כך, הود מעלהו הציניקון.

אמנון -

תכנית יפה, דיפלומטיה היחי אומר, אלא אני מסרב!

טדי -

וכל זאת למה?

אמנון -

אייזה זבוב מצפץ לי באוזן שמה אני רוצה זה להצליח בזכות עצמי ולא להיות חייב

חוודה לחותן שלי עד סוף ימי חייו.

טדי -

אם אני לא טועה, אתה צריך לעבוד ואתה צריך ללמוד. מה הטובה הגדולה שבזכות

קשרים שלי אני מפנה אותך לאדם הנכון ואחר כך געלם מהתמונה?

אמנון -

זו באמת לא טובה גדולה אבל בגלל טובות קטנות כאלה חברה, כמו כן ביום מובלטים

בעוד שלכל ילדי השמנה יש עכשו עבודה ומקומות באוניברסיטה. אתה רוצה לא פחות ולא

יותר - לשחד אותך על מנת להוכיח לעצמי שאתה שאנני לא יצליח שצוח כמו ילד קטן על העול

של העולם הזה וכשמציעים לו לחת חילך בכל השתיות הוא מיד קופץ על העגלה ושותה את כל העקרונות ולמה הוא נלחם ועל מה הוא מתאונן?

לא, טדי, זה קצת מוגדם שתדרוש מני להתחש לכל מה שאני מאמין בז בעבור נגיד עדים.

טדי – אם ככה אתה רואה את פני הדברים, אין לי באמת מה לעשות כאן יותר. זרמתי לך קרש הצלחה, ואתה מעדיף לטבוע – יבושים לך. אם אתה חושב שבארה"ב תוכל להסתדר בלי קשרים, בלי משפחה ובלי פרוטקציה, אתה תמים. שם תגועך הרבה יותר מהר מאשר فيه גורית, כשתפקידיך ותפקידיך לדעת עם מי יש לך באמת עסוק נשמה תמיד לדאות אותך חזקה בביתך. שלום!

(טדי יוזא)

אשר – אכן, אני חשב שאין כל פסול בהצעה של אביה של גורית. אם הייתה במקומך הייתי קופץ על האציגאה.

גורית – תעשה מה שאתה רוצה אמנון! אתה יודע שאני תמיד אהיה לך. לא תצליח להציג אוטי מהחלטתי לנסוע לארה"ב. מה עוד שודדי כבר מצאה לי עבודה באראה"ב ומוכנה לשלווה לי כרטיסים.

גורית – ואיך תקרה לזה, לא פרוטקציה? בהחלט, בהבדל אחד. שזו דודה שלי ולא איזה חותן נדיב לב. וחוץ מזה אני מזפוץ על האמריקאים אם אני תופש את המקום של אחד מהם, שמה אני שועל בין שועלים, אבל מהארץ שלי אני דורש רמה מוסרית קצת יותר בגבורה.

אשר – אני צריך להסתלק. חשוב חזק על ההצעה הדעת. זה יהיה ~~פרט~~ טוב מכל המבורך שבו אתה נמצא. וזה גם אפשר לך להשאר בארץ. שלום.

(אשר יוזא)

גורית – אכן, אני מצטערת אם אבי הרגי ~~חוchar~~. אני מרגישה אליו זרות כמו לסתם איזה אדם מהרחוב. לא איכפת לי אם מסרב להצעה שלו ותמשיך לחפש בכוחות עצמו, אבל אתה באמת

משוכנע שאתה צריך לנסוע? ^{אך} אפשר בשום פנים אחרת?

אמנון – את ערמומית, גורית. באת אליו ללא תנאי, והבטחת לי שלא תנשי להשפייע עלי להשאר. ועכשו את מנהלת מלחמת חרמה נגיד שאשרה.

גורית – זה פשוט כל כך גדול לרצות להשאר עם החבר שאני אוהבת?

אמנון -

כז, ובתמיינותו העדמומית של הצלחת להביא אותו למצב כזה שבעוד ההגיון
הקר שלי מבדיק במאה אוחז את הנטייה שלי, כל הגוף שלי מתקומרם כנגד
הרעיון זהה. חדרת לי לעצמות ואני לא מסוגל לעוזוב אותו, ויחד עם זה
אני חייב לעוזוב אותו בשבייל העתיק שלי. לידך אני אהיה איזה קלומנייק עם
או בלי פרוטקציה ובארצות הברית יהיה לי אפשרויות בלתי מוגבלות....
(מעבר. בחיק הטבע.ليلת, נשמעת רוח חרישית בין העצים, געגו עפראדים).

גורית - אמןן, אתה עדיין נושא?אמנון - אני כבר לא יודע כלום.גורית - אני כל כך מפחדת שתהייה מלחמה.אמנון - יש כל הטיכוים שבאמת הפרוץ.גורית - תשריך אותי, לפחות עד שתשבך המתייחסות. אתה עוד יכול לדחות את הנטייה.אמנון - אני גם לא מתאר לעצמי שעכשיו יחנו לי לצאת.גורית - רק אל חתנדב, אם יקרו לך - חתיכב, אבל אל תתגרה בגורל.אמנון - תפטייקי להיות פתיתית. רוב החברה' כבר מגויסים וממילא יקרו לי בקרוב.גורית - ואחר כך אם הכל יגמר בכפי טוב, חסע!?אמנון - נראה, נראה איך יתפתח המצב.גורית - אני דואגת. מצד אחד כל כך רציתי שלא חסע, ועכשיו שאתה לא נושא אניאמנון - כל כך דואגת... באה"ב לפחות היתי יודעת שאתה בריא ושלם, אבל עכשוגורית - אני יכולה לאבד אותו לנצח.אמנון - לפני רגע עוד רצית שאשאך אחר בღל המתיחות ועכשו אתה מוצערת שאין לך נושא?גורית - אל חחפש הגיון במה שאין מרגישה כרגע. אני פשוט פוחדת ותו לא!

אמנון - אל תdaggi, אשמור על עצמי.

נורית - אם לפחות היתי יודעת שאחנו הולכים על נצחון בטוח, אבל החזפה של המצריים וההסתנות של הממשלה גורמות לי לפkap ביכולת שלנו לנצח.

אמנון - מרגע שיתנו את הפקודה לזרז נהייה מוכרים לנצח, אין לנו ברירה אחרת.

נורית - ומניין לך שיתנו את הפקודה לזרז, מניין לך שהממשלה לא תותר למצריים?

אמנון - מה פתאום געשית חבוטנית כזאת? אם הממשלה תותר, אז לא תהיה מלחמה ואשאר

בבית ייחד אתך, מה את דואגת?

נורית - אני דואגת כי יחכן שנאחר את המועד ויכפו علينا מלחמה כשלא נהייה מוכנים וימתו Alfpi בחורים שלנו.

אמנון - הכל יהיה בסדר, אנחנו ננצח. עוד השבוע תפרוץ מלחמה וננצח, זה מוכחה לבוא.

נורית - חבק אותך, געשה לי כל כך קר פתאום.

(הפסקה) אמנון, אני רוצה לצד מך.

אמנון - השתגעת? כל העולם הר געש ואת פתאום רוצה ילד?

נורית - אמנון, אני זוקה לו. אני רוצה شيיה לי משחו שלך, כשהתיה בחזית, זה יתן לי קצת בטחון ואני אdag פחות, עד שיקרא מה שיקרה תשאר תמיד אתי.

אמנון - את כבר הורגת אותי, וחוץ מזה עוד לא התחתנו!

נורית - לא אכפת לי. כבר מזמן הפסקתי לשים לב למה שאומרות הבירות. מה חשוב זה מה שבניינו ועכשו האושר הגדול ביותר שלי יהיה אם עד שאני בהריוון ממר...

נורית, תרגעי, לפני עשר דקות חשבת עוד שאני נוטע לארה"ב ופתאום את רוצה לצד מני!

נורית - לא בקשתי מך שום דבר עד היום. באתי לגור אתך, חייתי אתך כל הזמן הזה, עשית

כל מה שרצית, היתי כמו אשתק בלי לרצות אפילו בנשואין, ועכשו תסרב לי את מה שכל אשה נשואה זוכה לו? אתה רוצה شيיה לי רק חובות של אשה ולא תהיה לי הזכות

החשובה ביותר שלך?

אמנון - ואם יולד לנו ילד מחוץ לנשואין מה געשה?

נורית - אגדל אותו, גם אם תעוזב אותו או לא תחזר, הוא ישאר אתי, זה כל מה שאני דורשת

מחחיהם!!!

(הפסקה ארכוה. מעבר)

(מעבר, בחדרו של אמנון)

אשר - חזרת כלעומת שבאתה. ידעת שאין טעם לנסוע. מה אמרו לך בצבא?

אמנון - שאין מה לעשות. המחוור שלנו לא מגויס, הוא בעודדה. כשאמרתי להם

שאני מתחבש להראות את הפרצוף הצבאי שלי עכשו בתל-אביב צחקו ואמרו
שדווקא הם לא היו מתחבדים לגלום עכשו איזס-קפה ברוול...

אשר - מה אתה עושה מכל העסק טרסק כזה גדול, יש לך יסורי מצפון או משהו?

אמנון - חפסיך עם העיקיות שלך. נשארתי בארץ ומחובתי להילחם כמו כולם זהה בכלל

לא משנה אם קודם רציתי להגר או לא!

אשר - קח דוגמא מمنי. אחרי שביקשתי ביחידת כמה פעמים השכנעה סופית כי הם לא

יקחו אותנו והפסיקי לנדרנד להם כמו כן. לדעתך זה היה בכלל מיותר שבלבלה להם

את המוח עם הטרוניות שלהם דוווקא ביום הראשון למלחמה.

אמנון - (בצעקה) - אז מה אתה רוצה שאשב בחיבוק ידיים?

אשר - תרגע... נורית, לא יכולת למצוא לך בעל פהות חוקפני?

נורית - זה הצד שאתה אוהבת אצלו. הקיצונית שלו, אני סולחת מהגברים האלה שהם

סקולים בדעתם ולעולם לא יעשו צעד לא נכון. עם אמנון אתה מעולם לא יודע

מה הוא יעשה ברגע הבא.

אמנון - זהו, חנתחו את האופי שלי. אולי את מוכנה גם לקרוא מכף ידי. אתם באמת

חשובים שהזאת הזמן לניחוחים פילוסופיים! צרייכים לעשות משהו, אחרת אשתגע.

אשר, אולי נסע להתנדב לעבוד בקיובץ ספר?

אשר - היתי אثمול, מלא עד אפס מקום, יש מתנדבים מכל העולם ומכל הארץ, חזץ מזה מי

שרצה להתנדב לישובי ספר יכול היה לעשות זאת כשbamת היינו זוקקים לו ולא היומ

בשביל לצאת ידי חובה למען המולדת.

אמנון - אֵז מָה, נִשְׁבַּת בְּחִיבּוֹק יִדִּים?

אשר - לְמַה בְּחִיבּוֹק יִדִּים, יְשׁוּרַן אֲשֶׁר שָׁהִיא תְּשֻׁשָׁע אֶתְךָ.

אמנון - אָוְלִי חַפְסִיקְ לְקַרְוֹא לְהַאֲשִׁתִּי? רַק הַחֲלֹטָנוּ לְהַתְּחַתֵּן בְּסוֹף הַחֹודֶשׁ, בִּינְתִּיכִים אֲנָחָנוּ

רַק ... מְאוֹרָהִים.

אשר - אִין קִיבְּלָת זֶה אֲבִיךָ, גּוֹרִית?

הָוָא אָמַר שְׁכָמוֹ שָׂצָרְצָאֵיל הָיָה זָקוֹק לְמַלחְמָה בְּשִׁבְיל לְהַתְּמָנוֹת לִרְאֵש מִמְּשָׁלָה, כֵּגְם

אֲמָנוֹן בָּא לָוּ הַשְּׁכֵל לְהַשָּׁאֵר בָּאָרֶץ וְלְהַתְּחַתֵּן אֲתִי רַק בְּגַלְלַת הַמִּתְחִוּתָה.

אמנון - תָּמִיד אָמָרְתִּי שָׁאוֹפְיוֹ שֶׁל אָדָם מַתְגָּלָה בְּעִתּוֹת מִשְׁבָּר.

גורית - אָמָרְתִּי לְךָ, אֲשֶׁר, שָׁאַנִּי אוֹהֵבָת אֶת הַקִּיזְוָנִיות שֶׁל אֲמָנוֹן. אַלְמָלָא כֵּן הָוָא לֹא הָיָה מְשַׁנֵּה אֶת

הַדּוּעָות שְׁלֹו בְּצָורה כֵּל כֵּךְ קוֹטְבִּיהָ. הָוָא פָתָאָוָם הַפְּרָק לְצִיּוֹנִי גְּלַהֲבָ, נִשְׁבַּע שְׁלָעוֹלָם לֹא יַעֲזֹב

אֶת הַאָקָץ, רֹזֶחֶת לְהַכְּרִיחָ אֶת הַמִּפְקָדִים שְׁלֹו לְקַחְתָּו לְמַלחְמָה וְשָׁוֹמוֹ שְׁמִיִּים... גַּם מַוְּכוֹן

לְהַתְּחַתֵּן אֲתִי!

אמנון - אֶת יוֹדַעַת שָׁאַנִּי מִתְּחַתְּנָךְ רַק בְּשִׁבְיל שְׁהִילָּד שְׁלָנוּ יוֹולָד חֹוקִי.

גורית - יְשִׁלִּי חְדֽוּשָׁת בְּשִׁבְילָךְ, אֲמָנוֹן, יְשִׁלִּי הַסִּכְבוּיִים שְׁהִילָּד שְׁלָנוּ יְצָרָךְ לְחַבּוֹת עַד חֹודֶשׁ בְּשִׁבְיל

לְהַוּלָּד.

אמנון - מָה?... בְּרָצִינוֹת! כַּכָּה סִידְרָת אָתָּה? וּמָה אֶם פָתָאָוָם יִקְרָאוּ לִי עֲכַשְ׀יוֹ לְמַלחְמָה מֵי יִשְׁמֹור

עַל הַגְּחַלָּת?

(בָּהוּמוֹר) מָה אֲנִי אַשְׁמָה שָׁאַתָּה לֹא גְּבָר? הַשְׁתְּדַלְתִּי מָאָד, אָבֵל אָוְלִי הַתְּرָגַשְׁתִּי מִמְּהֻמָּד אוֹ מִשְׁהָוּ,

אִיר שְׁלָא יְהִי אֱלֹהִים שָׁמַע לְחַפְּילּוֹת שְׁלִי וְהַכְּרִיחָ אָתָּה לְהַשָּׁאֵר אֲתִי בְּמַלחְמָה הַזָּאת.

עַד הַמַּלחְמָה הַבָּא אֲהַיָּה נְשׁוֹאָה כִּבְרָה לְפָחוֹת עַשְׂרֶה שָׁנִים וּבְטַח אֶרְצָה שְׁתְּעִזּוֹב אָתָּה קָצֵן בְּשִׁקְטָה

אֵיזָה חֹודֶשׁ...

אשר - וּבְעִוָּדָה קִיבְּלָתָה, אֲמָנוֹן?

אמנון - כֵּן, מַטְדִּי! וַיִּתְרַתִּי עַל הַעֲקָרוֹנוֹת הַאוֹטוֹנוֹמִיּוֹת שְׁלִי, אָךְ וּרְקָכִי חַשְׁבָּתִי שִׁיהִיא לְנוּ יָלֵד,

אָבֵל עֲכַשְ׀יוֹ אֲחַשּׁוּבָ שְׁנִית עַל הַמִּצְבָּה.

גורית - אֶל חַמְצִיאָה תִּירּוֹצִים. "הַיְלָד" הַיְקָר שְׁלָנוּ רַק נִתְןָ לְךָ תִּירּוֹצָ לְצֹאת מִמְּבֹרֶךָ שְׁנָקְלָעָתָה לְתוֹכוֹ

בָּאַשְׁמָתָךְ. תְּסִכִּים אֲתִי שְׁמַזְמָן רָצִית לְקַבֵּל אֶת הַצְּעָתוֹ שֶׁל אָבִי וַרְצִית לְהַתְּחַתֵּן אֲתִי אָךְ לֹא יַדְעָתָךְ.

איך לעשות את זה ולשמור על התקדמית הגברית חסרת הפשרות שלו. פתאום מצאת את הילד ואפילו את המלחמה על מנת לחת הצדקה לנסיבתך, כי בסופו על מנת לעשות את מה שבטעמי לך רצית לעשות מזה שבאת לגור ארך. כי סופו של דבר אני לא כל כך מטופטמת כמו שאתה חושב ועוד פחות ליידרלית, ידעת שזה הסכוי היחידי שלי להחזיר אותך למوطב ולהזכיר אותך להתחנן אתי. כשאת נוותנת לגבך להרגיש כאלו שהוא נשוי זה מוצא חן בעיניינו והוא מחליט ליכת עד הסוף ולהתחנן. את זה אמנים קראתי באיזה ספר קלוקל אך זה נחרט עמוק בזיכרון ונהנה התוצאות ... אתה כבר בתוך הרשות, לא תצליח להמלט, ביחיד שכחך נעים לך להיות בתוכה ...

אמנון - שמע מני, אשר, תברח מנשימים! ועוד יותר מנשימים כמו גוריות. זה הסוג הגרווע ביוטר, נראות תמיימות, נראות ותרנויות אבל תמיד משיגות מה שרוצים ונונתנות לך להרגיש שאתה רצית בזה, וטוב לך במצב זה, אתה בכל מאושר להרגיש את עציך כל כך גברי אבל באמתך מושכות בחוטים.

במקרה הזה היא משכה לךון הנכוון. תסכים אני שהיא עזרה לך להתגבר על המרה השחורה שלך ולראות את העולם בעיניים קצת יותר ורודות מאשר קודם קודם. אתה היה מאי זוקק לה, אבל התבישת להודות בזה. אז היא באה וכפתה את עצמה עלייך, לטובתך וגם לטובה כמוני, והוצאות ידועות.

אמנון - עוד לא ידועות. אל תשכח שיש מלחמה, לעזאזל! עם כל הפטפוזים שלכם השכחים מני שהיומ פרצה המלחמה, מוכרים לעשות משהו.

אתה לא תעשה שום דבר. שב על הכסא מוליך ותעוזר לי לגלגל את הצמר לפוזדר של גוטלה' שלגגו! הגברים האלה, רוצים להיותגיבורים ושובחים את החובות המשפחתיות!

שליהם!!!

(מושמע אשיר - "שארם-א-שביך")

גורית -